

Правила які установлені Податковим Кодексом не повинні дублювати правила відображення в бухгалтерському обліку видатків на покращення та ремонт основних засобів, якщо в результаті поданих правил користувачі одержують неправдиву інформацію.

Дана тема відображення видатків на покращення і ремонт основних засобів в обліку є досить складною та водночас цікавою для подальшого розгляду та вивчення.

Література

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 „Основні засоби”, затверджене наказом МФУ від 27.04.2000р. №92.
2. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів затверджені наказом МФУ від 30.09.2003р. №561.
3. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 „Основні засоби”.

Наталія Бобер, Юлія Рибачук
ВСП «Рівненський коледж НУБіП України»

РОЗВИТОК РИНКІВ ТА ЇХ ІНФРАСТРУКТУРИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Інфраструктура включає комплекс послуг, необхідних для створення сучасної економіки. Інфраструктура не виробляє продукт в матеріально-речовій формі, вона створює необхідні умови для його виробництва. Однак не слід їй відводити другорядну, допоміжну роль відносно сільського господарства чи промисловості. Недостатня увага до інфраструктури може викликати як утруднення та уповільнення розвитку національної економіки.

Інфраструктура як елемент ринкового господарства можна розподілити на три складові: виробнича інфраструктура; ринкова інфраструктура; соціальна інфраструктура.

Ринкова інфраструктура – система організацій, що забезпечують взаємозв'язки між структурними елементами товарних ринків, яка сприяє вільному руху товарів, безперервному процесу відновлення виробництва і безперебійному функціонуванню сфер кінцевого споживання.

Глобалізація – це об'єктивний процес, який розширює міжнародні ринки, економічні зв'язки між країнами, загострює конкуренцію, породжує проблеми, які потребують негайного розв'язання: глобальна економіка і ТНК; глобальна економіка та розгалужена банківська і фінансова індустрія; глобальна економіка й гроші і кредит; глобальна економіка і масштабні державні борги.

Формування ринкової інфраструктури включає створення комплексної багаторівневої системи, метою якої є задоволення потреб споживачів та інтересів товаровиробників. Інфраструктура виконує функції розподілу, нагромадження, а також маркетингову, комунікаційну тощо. Особливостями розвитку елементів ринкової інфраструктури є те, що деякі з них почали відроджуватися лише кілька років тому. Це, насамперед, стосується товарних бірж.

Інтеграція національної економіки у світову економічну систему в умовах розгортання глобалізаційних процесів та підвищення її конкурентоспроможності вирішальною мірою залежать від наявності сучасної ефективної ринкової інфраструктури, інституціональним структурам якої було б властиве оптимальне поєднання гнучкості, адаптивності та продуктивності.

В умовах, коли глобалізація загострює проблему конкурентоспроможності національних економік, коли цінності створюються за рахунок підвищення продуктивності та використання нововведень, а економічне зростання дедалі більше залежить від здатності отримувати нові знання і застосовувати їх у житті, перед економікою України постає завдання розвитку потужного інноваційного сектору з інфраструктурою, спроможною поєднати інноваційну пропозицію та попит на інновації, здійснювати комплексну експертизу, розроблення і ресурсне забезпечення інноваційних проектів, просувати нову продукцію на внутрішньому і світовому ринках.

Враховуючи, що процес глобалізації впливає на різні сфери суспільного життя, важливо, щоб в національну модель ринкового економічного розвитку передбачала спрямуванню усіх форм капіталу (фінансову, соціальну, людський, інтелектуальний та ін.), на зростання власної економіки, задоволення матеріальних і культурних потреб власного народу.

Література

1. Гуменюк О.О. Інфраструктурне забезпечення функціонування агропромислового ринку // Інноваційна економіка. – 2013. – №3. – С. 56-61.

2. Малік М.Й. Інфраструктурна складова аграрного ринку / [М.Й. Малік, О.Г. Шпикуляк, Ю.П. Воскобійник, Н.Г. Копитець] / Функціонування аграрного ринку в умовах глобалізації економіки / Саблук П. Т., Білорус О. Г., Кваша С. М. [та ін.]. – К. : ННЦ "ІАЕ", 2009. – 56 с.

3. Іваницька О. Значення наукової інфраструктури у розвитку фінансового ринку/ О. Іваницька // Вісник Національної академії державного управління при Президентіві України. – 2004. – № 2. – С. 228-234.

Вікторія Богатюк

Тернопільський національний економічний університет

НАСЛІДКИ СКАСУВАННЯ СПЕЦІАЛЬНОГО РЕЖИМУ ОПОДАТКУВАННЯ ПДВ ДЛЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ВИРОБНИКІВ

До Верховної Ради спрямована бюджетна резолюція на 2016 рік — Проект Основних напрямів бюджетної політики уряду. У цьому проекті передбачено перехід на загальний режим оподаткування АПК вже з 1 січня 2016 року. Позиція уряду, який посилається на вимогу МВФ, є згубною для галузі і йде в розріз з ефективним розвитком аграрного сектору України.

Профільний бюджетний комітет не підтримує подану бюджетну резолюцію в частині скасування спецрежиму ПДВ з 1 січня 2016 року. Збереження преференцій для с/г України також прописано в Угоді про асоціацію України з ЄС, і відповідає домовленостям згідно норм СОТ. У моєму розумінні, Мінфін професійно не прорахував всі негативні наслідки при скасуванні спецрежиму для АПК і, в цілому, для економіки України.

Незважаючи на важку фінансову ситуацію в Україні, в умовах падіння промисловості, скорочення роздрібної торгівлі, практичного колапсу фінансової системи країни, тільки сільськогосподарська галузь залишається на «плаву», демонструючи більш-менш позитивні показники розвитку. Так, за даними Державної служби статистики України, за підсумками 2014 року, частка АПК у ВВП України становила 17% (в обсязі 31,4 млрд. дол. США), частка АПК в державних доходах склала 11% (в обсязі 4,8 млрд. дол. США). Особливо важливим є експортний потенціал галузі. Частка АПК у загальному обсязі